

27. september: Homília kardinála Amata

Homília kardinála Angela
Amata počas sv. omše
blahorečenia Álvára del Portillo

27.09.2014

*„Pastier podľa Srdca Kristovho,
horlivý služobník Cirkvi.”**[1]***

Toto je obraz, ktorý vykresľuje pápež
František o blahoslavenom Álvarovi
del Portillo. Dobrý pastier, ktorý ako
Ježiš pozná a miluje svoje ovečky,
privádza späť do košiara tie, čo sú

stratené, obviaže rany tým, čo to potrebujú a položí svoj život za ne.[2]

Ako mladík, nový blahorečený počul Boží hlas volať ho nasledovať Krista, stať sa usilovným služobníkom Cirkvi a ohlasovať svetu veľké bohatstvo jeho vykupiteľského tajomstva. „*My ho zvestujeme, pričom napomíname a učíme vo všetkej múdrosti každého človeka, aby sme ho priviedli k dokonalosti v Kristovi. O to sa namáham a borím, jeho mocou, ktorá vo mne mohutne pôsobí.*“[3] On zvestoval Krista Spasiteľa s plnou vernosťou krížu a zároveň s príkladnou evanjeliovou radosťou napriek ťažkostiam. Preto mu dnešná liturgia adresuje slová svätého Pavla: „*Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev.*“[4]

Pokojná radosť počas utrpení a bolesti je charakteristickou črtou

svätých. Navyše, blahoslavenstvá, nevynímajúc tie najťažšie, ako napríklad prenasledovaným, sú piesňou radosti.

Je veľa cností, ktoré až heroicky žil blahoslavený Álvaro, ako napríklad viera, nádej a láska. Praktizoval cnostné zvyky vo svetle blahoslavenstiev poddajnosti, milosrdenstva a čistoty srdca. Všetky svedectvá sa v tomto prelínajú. Okrem úplnej duchovnej a apoštolskej harmónie, ktorú mal so svätým zakladateľom Opus Dei, vynikal aj ako osobnosť veľkej ľudskosti.

Svedkovia hovoria, že od svojho detstva bol Álvaro „*veľmi šťastný a usilovný žiak, ktorý nikdy nespôsoboval žiadne problémy*“, ďalej „*bol láskavý, priamy, radostný, zodpovedný a milý.*“**[5]**

Po svojej matke, Done Clementine, zdedil význačne pokojnú povahu,

ohľaduplnosť, zvyk usmievať sa, hovoriť dobre o druhých a premýšľať skôr akoby niekoho súdil. Bol ozajstný džentlmen. Jeho inžinierske štúdiá v ňom vypestovali intelektuálnu presnosť, stručnosť a precíznosť, vďaka ktorým sa vedel dostať k jadru problému a vyriešiť ho. U ostatných vzbudzoval rešpekt a obdiv. Nebol mnohovravný.

Jeho ohľaduplnosť s druhými sa spájala s výnimočným duchovným bohatstvom. Jednou z jeho mimoriadnych milostí bola jednota medzi jeho vnútorným životom a neúnavnou apoštolskou horlivosťou. Spisovateľ Salvador Bernal sa zmieňuje, že premieňal skromnú prózu dennej práce na poéziu.

Bol príkladom vernosti evanjeliu, Cirkvi a pápežskému Magis-tériu. Vždy keď navštívil Baziliku sv. Petra v Ríme, odrecitoval Vyznanie viery pred hrobkou svätého Petra a Salve

Regina pred obrazom Našej Panej,
Matky Cirkvi.

Vyhýbal sa zameriavaniu sa na seba,
pretože tlmočil pravdu evanjelia a
plnosť tradície Cirkvi, nie jeho
vlastnú mienku. Jeho duchovný život
pramenil z eucharistickej zbožnosti,
oddanosti Preblahoslavenej Panne
Márii a úcte k svätým. Udržiaval si
Božiu prítomnosť vo svojom srdci
častými prosbami a ústnymi
modlitbami, ako napríklad
*„Najsvätejšie a najmilosrdnejšie Srdce
Ježišovo, daruj nám pokoj!“* a
*„Najsladšie srdce Máriino, priprav
nám bezpečnú cestu.“* Taktiež vzýval
našu Pani ako *„Svätá Mária, Nádej
naša, Služobnica Pána, Sídlo
múdrosti.“*

Dôležitou udalosťou v jeho živote
bolo Božie volanie do Opus Dei. Keď
mal 21 rokov, v roku 1935, po
stretnutí so Svätým Josemaría
Escrivá de Balaguer ktorý bol vtedy

mladý 33-ročný kňaz, štedro odpovedal na toto Božie volanie k svätosti a apoštolátu.

Mal hlboký zmysel pre synovskú, láskyplnú a účinnú jednotu so svätým Otcom. Vďačne prijímal pápežovo učenie a tlmočil ho všetkým veriacim Opus Dei. V posledných rokoch svojho života často bozkával prsteň preláta, ktorý mu dal pápež ako spôsob upevnenia si úplnej vernosti pápežovým prianiam. Obzvlášť podporil pápežove prosby o modlitbu a pôst za mier, jednotu kresťanov a evanjelizáciu Európy.

Bol výnimočný vo svojej opatrnosti a spravodlivosti, s ktorými posudzoval udalosti a ľudí. Rešpektoval dobré meno iných ľudí a ich slobodu. Statočnosť s akou Álvaro čelil fyzickým a morálnym ťažkostiam, jeho miernosť, ktorú preukazoval triezvosťou a vnútorným i vonkajším

umŕtvovaním boli charakteristické pre jeho osobu. Blahoslavený Álvaro šíril okolo seba vôňu Krista – bonus odor Christi[6] –, ktorá bola arómou pravej svätosti.

Avšak, je jedna cnosť, ktorú žil biskup Álvaro mimoriadnym spôsobom, považujúc ju za nevyhnutnú pre svätosť a apoštolát: cnosť pokory, ktorá je imitáciou Krista a identifikovaním sa s ním, ktorý je tichý a pokorný srdcom.[7] Miloval Ježišov skrytý život, a uznával jednoduché prejavy ľudovej zbožnosti, ako napríklad vyjsť kolenačky Scala Santa v Ríme. Raz mu jeden z veriacich Prelatúry povedal, že navštívil to miesto, ale vyšiel po Scala Santa obyčajne, pretože ako sám povedal, sa považoval za dospelého dobre poučeného kresťana. Blahoslavený don Álvaro mu odpovedal s úsmevom, že on prešiel Sväté Schody

kolenačky aj keď boli preplnené zástupmi a slabou ventiláciou.[8]

Vskutku, biskup Álvaro bol "nakazený" v dobrom slova zmysle správaním nášho Pána Ježiša Krista, ktorý neprišiel, aby mu bolo slúžené, ale aby slúžil.[9] Z tohto dôvodu sa zvykol často modlievať a meditovať nad eucharistickou piesňou Adoro Te devote, latens deitas – Klaniam sa ti vrúcne, Bože večitý. Takisto zvykol rozjímať nad životom Márie, pokornej služobnice Pánovej.

Niekedy spomenul citát z Cervantesových poviedok: *"Bez pokory, nie je žiadna cnosť."*[10]

Častokrát recitoval modlitbu, ktorú sa modlievajú veriaci z Diela: *"Cor contritum et humilitatum, Deus, non despicias – Bože, nezavrhníš zranené a skrúsené srdce."*[11]

Tak ako aj pre svätého Augustína bola pre biskupa Álvara pokora príbytkom radosti.[12] Často

opakoval radu, ktorú aj zakladateľ Opus Dei zvykol dávať, citujúc svätého Jozefa z Calasanza: *"Ak chceš byť svätý, buď pokorný. Ak chceš byť svätejší buď pokornejší. Ak chceš byť veľmi svätý, buď veľmi pokorný."***[13]** Blahoslavený Álvaro nikdy nezabudol, že Ježišovým trónom keď vstupoval do Jeruzalema bol oslík. Popri mimoriadnej inteligencii zdôrazňovali jeho súčasníci aj jednoduchosť a nevinnosť, ktorá pochádzala, z toho, že si nemyslel o sebe viac ako o druhých. Za svojho najväčšieho nepriateľa považoval pýchu. Jeden svedok uvádza, že bol zosobnená pokora.**[14]**

Jeho pokora nebola hlučná, nápadná alebo mrzutá, ale láskyplná a radostná. Jeho radosť spočívala v presvedčení, že je hoden veľmi málo. Začiatkom roka 1994 na stretnutí s niektorými jeho duchovnými dcérami povedal: *"Hovorím toto vám aj sebe. Musíme bojovať celý náš*

život, aby sme sa stali pokornými. Máme úžasný príklad pokory v našom Pánovi, v Preblahoslavenej Panne Márii a vo svätom Jozefovi. Učme sa od nich. Bojujme proti vlastnému egu, ktoré na nás stále číha ako had, ktorý chce uštipnúť. Sme v bezpečí, ak sa budeme držať blízko Ježiša, ktorý je potomkom Márie, a je ten, ktorý rozbije hadovi hlavu."[15]

Pre Dona Álvara bola pokora kľúčovou k dosiahnutiu svätosti, zatiaľ čo pýcha bola najväčšou prekážkou v láske k Bohu. Raz povedal, že "pýcha z nás strhne smiešnu masku, ktorú nosia bezočiví a samolúbi ľudia ."[16] Pokora je priznanie si našich limitácií, ale aj priznanie si dôstojnosti božích detí. Najlepšie pochválila pokoru jedna pani v Opus Dei po zakladateľovej smrti: "*Ten kto zomrel v skutočnosti je Don Álvaro, pretože náš Otec žije v svojom nasledovníkovi."*[17]

Istý kardinál svedčí, že keď čítal o pokore v Pravidlách svätého Benedikta alebo Duchovných cvičeniach svätého Ignáca, mal pocit, že kontempluje veľmi vysoký ideál, taký, ktorý nie je možný pre obyčajného smrteľníka. Ale keď spoznal blahoslaveného Álvara pochopil, že je možné žiť úplnú pokoru.

Čo povedal kardinál Ratzinger v roku 2002 pri kanonizácii zakladateľa Opus Dei, môže byť aplikovateľné aj na blahoslaveného Álvara. Kardinál Ratzinger, ktorý bol vtedy prefektom Kongregácie pre doktrínu a vieru povedal: „*Hrdinská cnosť neznamená dosiahnuť veľké veci bez pomoci, ale že sa v ľudskom živote objavia také skutočnosti, ktoré on nespôsobil, pretože sa stal transparentným a dovolil Bohu konať... To je svätosť.*”**[18]**

Toto je posolstvo blahoslaveného
Álvara pre dnešok. Bol „Pastier podľa
Srdca Kristovho, horlivý služobník
Cirkvi.“[19] Pozýva nás, aby sme boli
svätí ako on, žiť svätosť ktorá je
priateľská, milosrdná, dobrosrdečná,
tichá a pokorná.

Cirkev a svet potrebujú obraz
svätosti, ktorej príjemná vôňa očistí
škodlivé pachy mnohých nerestí,
ktoré sú neustále vyzdvihované.

Teraz viac ako inokedy potrebujeme
ekológiu svätosti, aby sme zakročili
proti nemorálnosti a korupcii. Svätí
nás pozývajú vniesť do srdca Cirkvi a
spoločnosti čistý vánok Božej milosti,
ktorá obnovuje tvár zeme.

Nech nám Mária, Pomocnica
kresťanov a Matka svätých pomáha a
ochraňuje nás.

Blahoslavený Álvaro del Portillo,
oroduj za nás.

Amen.

[1] Pápež František, Apoštolský list pri príležitosti blahorečenia ctihodného služobníka Božieho, biskupa Álvara del Portillo, preláta Opus Dei, 27 Septembra 2014

[2] Ez 34, 11-16, Jn 10, 11-16

[3] Kol 1, 28-29

[4] Kol 1, 24

[5] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, časť 1, s. 27

[6] 2 Kor 2, 15

[7] Mt 11,29

[8] Cf. Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, časť 1, s. 662

[9] Mt 20:,8; Mk 10,45

[10] Miguel de Cervantes, Novelas Ejemplares, "El coloquio de los perros". Cf. Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, část 1, s. 663.

[11] Ž 51,17

[12] Sv. Augustín, De sancta virginitate, 51

[13] Sv. Josemaría Escrivá, citovaný v A. Vazquez de Prada, Zakladatel Opus Dei, část. I, s. 491

[14] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, část 1, s. 668

[15] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, část 1, s. 675

[16] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, část 1, s. 675

[17] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, část 1, s. 705

[18] Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis, 2010, časť 1, s. 908

[19] Pápež František, Apoštolský list pri príležitosti blahorečenia ctihodného služobníka Božieho, biskupa Álvara del Portillo, preláta Opus Dei, 27 Septembra 2014

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/27-
septembra-homilia-omse-blahorecenia/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/27-septembra-homilia-omse-blahorecenia/)
(10.08.2025)